

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

COORDONATORI:

HEIDI GERARD KADUSON

CHARLES E. SCHAEFER

**101
TEHNICI
FAVORITE
ALE
TERAPIEI
PRIN
JOC**



Traducere din engleză de
Oana Munteanu



CUPRINS

<i>Prefață</i>	17
Secțiunea întâi. Tehnici narative	19
1. Tehnica pungii de gunoi	21
<i>Heidi Gerard Kaduson</i>	
2. Scenariul unei emisiuni TV	27
<i>Loretta Gallo-Lopez</i>	
3. Noul cămin al canarului Candie: O intervenție biblioterapeutică pentru copiii din centrele de ocrotire, centrele de tratament și adăposturi....	31
<i>Jeanine Austin</i>	
4. Cavaleri și balauri.....	40
<i>Judith Hart</i>	
5. Povești din cabinet duse acasă.....	44
<i>Mary Margaret Kelly</i>	
6. Supereu!.....	48
<i>Emily Nickerson</i>	
7. Povești metaforice	52
<i>Herbert Goetze</i>	
8. Ritualul de tranziție al micuței frunze.....	63
<i>Jay Cerio</i>	
9. Citind pe „balansoarul din verandă“	69
<i>Joan M. Doherty și Roger D. Phillips</i>	

10. Metafora spontană	75
<i>William Walter Jenkins</i>	
11. Tehnica narativă prin intermediul benzilor desenate.....	80
<i>Mary Ann Drake și David Drake</i>	
12. Exprimarea doliului prin tehnica narativă.....	85
<i>Hilda R. Glazer și Donna Marcum</i>	
Secțiunea a doua. Tehnici din artele expresive.....	91
13. Joc de rol cu plastilină Play-Doh.....	93
<i>Nancy M. Schultz</i>	
14. Activitatea părinte-copil cu animale din lut.....	98
<i>Carla Sharp</i>	
15. Măști interioare-exterioare	104
<i>Theresa A. Kruczek</i>	
16. Trusa din ghiozdan.....	110
<i>Mary Anne Peabody</i>	
17. Raportul școlar de-a-ndoaselea	115
<i>Mary Anne Peabody</i>	
18. Desenând pentru copil.....	119
<i>Deborah B. Vilas</i>	
19. Etichetele adezive ale sentimentelor.....	124
<i>Liana Lowenstein</i>	
20. Harta sentimentelor trasată pe omul de turtă dulce.....	128
<i>Athena A. Drewes</i>	
21. Termometrul „sentimentelor“ și „acțiunilor“. O tehnică de automonitorizare.....	135
<i>James M. Briesmeister</i>	

22. Săculeții magici.....	142
<i>Theresa A. Kruczek</i>	
23. Florile sentimentelor/Grădina vindecătoare ...	147
<i>Tamra Greenberg</i>	
24. Împărtășirea sentimentelor prin intermediul lutului	152
<i>Debra Atchison</i>	
25. Greutăți și baloane	156
<i>Celia Linden</i>	
26. Manualul regulilor de atingere.....	162
<i>Frances L. Strick</i>	
27. Pălării de petrecere puse pe capetele monștrilor: strategii de desen pentru stăpânirea fricilor.....	166
<i>David A. Crenshaw</i>	
28. Inventarul sentimente-gânduri-nevoi	172
<i>Barbara A. Turner</i>	
29. Variație a jocului atributelor de familie.....	179
<i>Erika L. Sturkin</i>	
30. Cum mă descurc? O tehnică de autoevaluare ...	183
<i>Ellen M. Stikney</i>	
31. Cutia coșmarului: cum să dăm putere copiilor prin lucrul cu visele	186
<i>Deborah Armstrong Hickey</i>	
32. Titlul terapiei.....	192
<i>Dee Ray</i>	
33. Fii sincer cu tine	196
<i>Richard Bromfield</i>	
34. Vasele de vise: vindecarea naturală a copiilor cu frici și traume	199
<i>Joyce C. Mills</i>	

35. Tehnica „Desenează-ți coșmarul“	208
36. Colorează-ți sentimentele!.....	213
<i>Hilda R. Glazer</i>	
37. Ilustrate în mișcare.....	217
<i>Paris Goodyear-Brown</i>	
Secțiunea a treia. Tehnici bazate pe	
practicarea de jocuri	223
38. Bingoul emoțional.....	225
<i>Heidi Gerard Kaduson</i>	
39. Jocul fotografiei emoțiilor	229
<i>Harvey Payne</i>	
40. Jocul de dame al emoțiilor	233
<i>Michael Kantrowitz</i>	
41. „Monstrul“	237
<i>Steve Harvey</i>	
42. „Vulcanul“	243
<i>Steve Harvey</i>	
43. Jocul „Nimerește emoția“	249
<i>Joyce Meagher</i>	
44. Jocul „Răstoarnă emoția“	253
<i>Joyce Meagher</i>	
45. Jocul „Cu încetinitorul“	257
<i>Heidi Gerard Kaduson</i>	
46. Fă-mă să râd	261
<i>Risë VanFleet</i>	
47. „Te păstrez în mintea mea“: o abordare pentru lucrul cu copiii traumatizați și cu tulburări de atașament	265
<i>Cynthia A. Langevin</i>	

48. Zarurile sentimentelor	271
<i>Mary Ann Valentino</i>	
49. E bine sau rău: depinde de mine.....	276
<i>Donna Cangelosi</i>	
50. Când viața se întoarce cu susul în jos	279
<i>Donna Cangelosi</i>	
51. Jocul cu cărți „Pescuitul sentimentelor“	283
<i>Michael Kantrowitz</i>	
52. Jocul genogramei cu preșcolarul	287
<i>Paris Goodyear-Brown</i>	
Secțiunea a patra. Tehnici ale jocului cu păpuși.....	
53. Oamenii-balon.....	295
<i>Heidi Gerard Kaduson</i>	
54. Urșii mari.....	300
<i>Linda B. Hunter</i>	
55. Ascultarea reflectantă folosind păpușile	306
<i>Lois Theall</i>	
56. Persoane-păpuși cu nume de emoții	315
<i>Marijane Fall</i>	
57. Teatrul cu jucării.....	319
<i>A. J. Palumbo</i>	
58. Modelaj de baloane	323
<i>Diane E. Frey și Douglas J. Griffin</i>	
59. Terapia prin joc cu plastilină: să facem o creatură „urâcioasă“	330
<i>Myrna Minnis</i>	
60. Ursul adormit.....	335
<i>Sandra Foster</i>	

61. Psihodrama cu păpuși.....	340
<i>Douglas G. Sprague</i>	
Secțiunea a cincea. Tehnici cu jucării și obiecte de joacă.....	
62. Folosirea terapeutică a pieselor geometrice din jocurile de construit.....	349
<i>Charles E. Schaefer</i>	
63. Gestionarea furiei: rachetele din sticlă	355
<i>Neil Cabe</i>	
64. Colegi de joacă: Folosirea păpușilor în cadrul terapeutic.....	359
<i>Cynthia Caparosa Sniscak</i>	
65. Găsirea echilibrului — pe placa de echilibristică.....	366
<i>Sally Kondziolka</i>	
66. Tehnica jocului cu păpuși adaptabile pentru părinți.....	370
<i>Carol A. Brennan</i>	
67. Ilustrarea păpușilor matrioșka	376
<i>Jo Ann L. Cook</i>	
68. Tehnica cutiei cu jucărioare de tinichea	381
<i>Jo Ann L. Cook</i>	
69. Lentile	385
<i>Celia Linden</i>	
70. Folosirea păpușilor anatomice în psihoterapia copiilor abuzați sexual.....	391
<i>Jamshid A. Marvasti</i>	
71. Terapia de familie prin jocul cu nisip.....	397
<i>Lois Carey</i>	

72. Reacții terapeutice la sacul de box gonflabil: vindecarea furiei și agresivității la copii.....	405
<i>Victoria McGuinness</i>	
73. Dinozaurii trecuți prin dezastru	412
<i>Risë VanFleet</i>	
74. Folosirea animalelor de jucărie pentru dezvoltarea relațiilor de familie	416
<i>Dolores A. Mortimer</i>	
75. „Eliberează-te de furie“	423
<i>Erika L. Surkin</i>	
76. Participarea la jocul simbolic și metaforic	427
<i>Carol Whited</i>	
77. Dărâmatul liniștitor	432
<i>Richard Bromfield</i>	
78. Exercițiu de relaxare: baloanele de săpun.....	434
<i>Neil Cabe</i>	
79. Cutii cu jucării special dedicate	440
<i>Otto Weininger și Linda Perlis</i>	
Secțiunea a șasea. Tehnici de joc în grup	
80. Dinozaurii dinamici	449
<i>Risë VanFleet</i>	
81. Figurina de plastilină Play-Doh „Sunt bun la“ ..	452
<i>Paris Goodyear-Brown</i>	
82. Elasticul	456
<i>Bernadette H. Beyer</i>	
83. Creionul magic	461
<i>Bernadette H. Beyer</i>	
84. Galeria de artă stângace	465
<i>Risë VanFleet</i>	

85. Cutia furiei	468
<i>Heidi Gerard Kaduson</i>	
86. Creativitate cooperantă	472
<i>Ellen M. Stickney</i>	
87. Robotul antiabuz: folosirea unei mascote în grupul de tratament prin joc al băieților abuzați sexual	476
<i>Mark Berkowitz</i>	
88. Jocul comorii: o incursiune în comunicare și înțelegere	480
<i>Marcie Fields Yeager</i>	
89. Teatrul prin „redare“	484
<i>Gregory Ford și Dotti Ward-Wimmer</i>	
Secțiunea a șaptea. Alte tehnici	491
90. Emisiunea de știri	493
<i>Heidi Gerard Kaduson</i>	
91. O oglindă ca obiect tranzițional.....	497
<i>Berrell Mallery</i>	
92. Modificarea terapiei prin joc nondirective pentru utilizarea ei ca instrument de evaluare	503
<i>Terry Boyle</i>	
93. Vizita acasă și specialiștii terapiei prin joc	510
<i>Virginia Ryan</i>	
94. Peretele	516
<i>Mary L. Hammond-Newman</i>	
95. Reluarea video	522
<i>Jeanine Austin</i>	
96. Participarea la rezistență.....	526
<i>Sophie L. Lovinger</i>	

97. Folosirea terapeutică a magiei	530
<i>Brian D. Gilroy</i>	
98. Trucul schimbării emoționale în trei pași.....	542
<i>John Sommers-Flanagan și Rita Sommers-Flanagan</i>	
99. Creația copilului: imagerie dirijată combinată cu muzică	550
<i>Janet Logan Schieffer</i>	
100. Tehnica puterii animalului: interiorizarea unui simbol pozitiv al puterii.....	558
<i>Deborah Armstrong Hickey</i>	
101. Shazam	562
<i>Donna Cangelosi</i>	

1. TEHNICA PUNGII DE GUNOI

Heidi Gerard Kaduson

INTRODUCERE

Copiii țin în ei multe din problemele lor, în loc să le comunice adulților sau măcar altor prieteni. Indiferent dacă sunt prea înspăimântați să-și dezvăluie problemele sau nu sunt conștienți de ceea ce-i deranjează, copiii se simt încărcăți până la refuz de aceste sentimente, având dificultăți în comunicarea emoțiilor lor și eliberarea de ele. Părinții își pot întreba de multe ori copiii care e problema, iar răspunsul va fi adesea „nimic“ sau „nu știu“. Tehnica pungii de gunoi a fost creată pentru a ajuta copiii să se elibereze de problemele pe care le țin în ei, pentru ca apoi să continue să le exploreze prin joacă, în scopul găsirii unei rezolvări sau soluții.

ARGUMENT

Este foarte terapeutic pentru copii să se focalizeze pe problemele lor și să găsească soluții la acestea, pentru a face față dificultăților cotidiene din viața lor. Aplicând tehnica pungii de gunoi, copiii își notează lucrurile care îi deranjează (acasă și la școală), apoi se concentrează pe descoperirea prin joc a soluțiilor la acele probleme. Acest lucru le dă putere să se simtă mai stăpâni pe viața lor și să fie mai responsabili față de ei înșiși. Pentru copii, este foarte dificil să comunice prin cuvinte. Și

totuși, prin puterea terapeutică a jocului, ei sunt capabili să înțeleagă cum să „spună“ care sunt problemele lor și cum să le „rezolve“, astfel încât să se poată elibera de presiunea pe care o poate cauza neexprimarea acestor probleme.

DESCRIERE

Materiale necesare

Două pungi de hârtie maro pentru sendvișuri
Creioane sau carioci colorate

Douăsprezece bucățele de hârtie pentru notarea problemelor

Proces

Terapeutul introduce tehnica dându-i copilului una din pungile de hârtie, pentru ca acesta să deseneze pe ea orice dorește. Și terapeutul desenează pe propria sa pungă. În timpul desenului, terapeutul vorbește despre „gunoi“ în felul următor:

Știi ce e gunoiul? Este ceea ce arunci la coș când nu-ți mai trebuie. Sunt lucrurile din frigider care devin verzui când sunt lăsate acolo prea mult timp. Știi cum le cresc niște chestii deasupra și arată dezgustător?

Terapeutul continuă să descrie gunoiul până când copilul prinde ideea și este de acord cu comentariile terapeutului. Odată realizat acest lucru, terapeutul continuă:

Ce-ar fi dacă tot gunoiul pe care îl aruncăm la coș n-ar fi golit niciodată? Ce-ar fi dacă gunoiul ar rămâne în casa ta săptămâni după săptămâni, luni și luni de zile? Atunci n-ar mai exista niciun loc pe unde să trecem sau unde să ne așezăm și ar trebui să ne cărăm gunoiul peste tot pe unde am merge. Ar trebui să-l ducem la școală, la aniversările zilelor de naștere, să-l luăm cu noi în pat și n-am mai scăpa niciodată de el. Ei bine, și noi ținem gunoi înăuntrul nostru. Lucruri care ne deranjează. Lucruri la care nu ne putem opri să ne gândim. Chestii de genul acesta. Așa că, hai să ne terminăm fiecare de desenat punga, iar după aceea o să-ți dau șase hârtiute ca să putem scrie fiecare pe ele șase dintre gunoaiile noastre personale și să le punem în punga noastră de gunoi. Să începem cu ceva de acasă. Ceva ce te deranjează mult, pe care-l poți nota pe bucățica ta de hârtie.

Terapeutul notează o problemă pe care știe că o are copilul și spune cu voce tare ce a scris. Acest lucru îl va ghida pe copil cum să înceapă să-și aștearnă și el propriul „gunoi“ pe hârtie. După ce copilul a notat trei probleme, terapeutul îl ghidează să scrie lucruri despre școală.

Acum, că amândoi avem câte trei gunoaie de acasă, hai să scriem pe hârtie și trei gunoaie pe care le putem resimți la școală.

Din nou, terapeutul începe să scrie unul și ghidează copilul să facă la fel.

Acum o să închidem aceste pungi de gunoi și o să le lăsăm așa până data viitoare. Apoi vei putea să alegi un gunoi din oricare pungă și o să ne jucăm cu el ca să aflăm ce putem face în privința lui.

Terapeutul pune deoparte pungile. Următoarea ședință începe cu alegerea de către copil a unuia dintre gunoaie ca temă a unui joc cu figurine sau a unui joc de rol. Terapeutul trebuie să fie pregătit pentru jocul cu oricare dintre problemele notate în ședința precedentă. Dacă nu există figurine adecvate pentru a juca „gunoiul“, atunci terapeutul trebuie să asigure copilului lut. El trebuie să facă tot ce e necesar pentru ca ședința prin joc să fie atât de apropiată de realitate cât dorește copilul să fie. De multe ori copilul va găsi o soluție la problemă sau „gunoi“, dar uneori terapeutul va trebui să fie mai directiv și să intervină cu unele sugestii pentru jocul cu figurine sau cel de rol. Terapeutul nu trebuie să lege problema în mod direct de copil după ce începe jocul. Folosirea exclusiv a persoanei a treia este importantă pentru a permite copilului să stea la o distanță suficient de mare față de problemă astfel încât să o poată rezolva.

APLICARE

Tehnica pungii de gunoi poate fi folosită cu copii cu vârsta între 4 și 16 ani. Ea poate fi utilizată cu clienți care au dificultăți de verbalizare a problemelor lor în terapia verbală. Permițând scrierea „gunoiului“, copiii își pot exterioriza problemele și se pot elibera de presiunea inherentă menținerii lor în interior.

Samantha era o fetiță de șase ani trimisă la tratament pentru anxietate. Avea dificultăți la adormire seara și era extrem de timidă la școală, ceea ce o făcea să nu participe la ore. Părinții și profesorii erau îngrijorați de comportamentul ei, dat fiind că își mesteca porțiuni din haine, își rodea asiduu unghiile

și era retrasă față de prieteni. Samantha nu le putuse spune niciodată părinților și profesorilor ei ce anume o supăra. Când a intrat în terapie, era foarte rezervată și reținută. I s-a prezentat tehnica pungii de gunoi și a înțeles imediat metafora „gunoiului“. Când a fost întrebată ce ar face dacă ar trebui să-și ia cu ea gunoiul peste tot în fiecare zi, a comentat că ar arăta precum cocoșatul de la Notre Dame. Când terapeutul a început să scoată la iveală „gunoiul“ scriind „Detest să mi se pună întrebări la ore“, Samantha a continuat cu „Mă simt proastă când nu știu răspunsurile“. Apoi Samantha a mai relatat și notat încă două probleme legate de școală: „Nu-mi place să lucrez în grupuri“ și „Prietenii mei se cred mai deștepți decât mine“. Când terapeutul a inițiat notarea dificultăților de acasă, scriind „Nu pot să adorm noaptea“, Samantha a spus „Detest să am vise urâte“. Celelalte două probleme pentru Samantha erau „Detest când părinții mei se ceartă“ și „Sora mea primește întotdeauna mai multă atenție decât mine“.

În ședința următoare, Samantha a ales un gunoi din propria ei pungă. L-a pus pe terapeut să-l citească. „Mă simt proastă când nu știu răspunsurile.“ Joaca a început cu setul de figurine Playmobil „Școala“. A aranjat totul exact ca în clasa ei. Ea a jucat rolul elevilor, dându-i terapeutului rolul învățătoarei. În jocul ei era clar că avea sentimentul că ceilalți elevi erau mai deștepți decât ea, iar învățătoarea trebuia să modifice comportamentul elevilor. Cu anumite restructurări cognitive, Samantha a fost capabilă să găsească o rezolvare a problemei, afirmând că păpușa ei era deșteaptă în multe privințe și că a nu ști răspunsul nu înseamnă că ești prost.

În restul terapiei, a fost pusă în joc câte o problemă pe săptămână, iar Samantha a fost capabilă să-și rezolve

propriile probleme în majoritatea situațiilor. A început să afișeze o ameliorare comportamentală, participând mai activ la ore, cerând să iasă la joacă și manifestând un comportament mai asertiv.

2. SCENARIUL UNEI EMISIUNI TV

Loretta Gallo-Lopez

INTRODUCERE

Majoritatea copiilor au rezistențe față de discutarea deschisă și dezvăluirea sentimentelor lor legate de probleme sau evenimente perturbatoare. Copiii care au trecut printr-o traumă sunt deosebit de atenți și precauți în terapie, fiindu-le adesea dificil să aibă încredere în adulți. Totuși s-a descoperit că acești copii răspund pozitiv la tehnicile prin joc și la terapia expresivă. Tehnica scenariului ilustrat (*story board*) al emisiunii TV, pe care o prezint copiilor drept „Emisiunea“ (copilul completează spațiul liber), oferă copiilor traumatizați un mod amuzant, neamenințător, de explorare a problemelor semnificative.

ARGUMENT

Utilizarea de strategii ce oferă atât distanțare emoțională, cât și structură poate reduce natura amenințătoare a evenimentelor traumatice. Scenariul Emisiunii TV oferă copiilor și adolescenților un mijloc sigur de confruntare a acestor probleme. Copiii aderă ușor la tema emisiunii TV, iar copiii mai mari și adolescenții tind să vadă această activitate mai adecvată vârstei și, ca atare, opun mai puțină rezistență.

Înainte de ședință, terapeutul pregătește cadrele scenariului ilustrat. Planșele cu replici și desene pot fi generate pe computer sau desenate de mână. Pot fi fotocopyate cadre goale, pentru a avea la îndemână planșe suplimentare. Pentru crearea originalului, îndoiiți o coală albă de hârtie A4 întâi orizontal pe jumătate, apoi vertical pe trei coloane, creând șase pătrate egale. În fiecare pătrat desenați un televizor simplu (un pătrat cu câteva cerculețe în partea de jos și un „V” deasupra, reprezentând antena).

La începutul ședinței terapeutul îi dă copilului câteva planșe de schițe, creioane și carioci. Terapeutul îi explică apoi copilului că vor crea povestea unei emisiuni TV imaginare, scriind cuvinte și făcând desene pe planșe. După aceea, terapeutul îi cere copilului să aleagă un titlu pentru emisiune, completând spațiul liber din „Emisiunea”. Majorității copiilor le place să dea emisiunii numele lor, de exemplu, „Emisiunea lui Emily” sau „Emisiunea lui Nick”. Alți copii ar putea dori să inventeze un titlu pur fictiv. Titlul trebuie scris în primul cadru, alături de un desen. După ce i se dă un titlu emisiunii, începe dezvoltarea poveștii. Este posibil ca terapeutul să trebuiască să ghideze activitatea în cazul în care copilul face acest lucru pentru prima dată. În al doilea cadru, terapeutul poate ajuta la continuarea emisiunii scriind ceva de genul „Bună ziua, doamnelor și domnilor! Bun venit la Emisiunea lui Emily! În ediția de azi...” Copilul trebuie să completeze spațiul rămas liber. Unii copii vor fi capabili să creeze ei singuri povești de la acest punct încolo, terapeutul trebuind să intervină doar cu întrebări de genul „Și ce se întâmplă mai departe?” sau „Cum se va termina povestea?” Alți

copii pot avea nevoie ca terapeutul să ajute procesul oferind o idee de poveste, cum ar fi „Hai să inventăm o poveste despre un bătaș”. Cu copiii sau adolescenții care au dificultăți de citire sau scriere, terapeutul trebuie să se ofere să scrie cuvintele, astfel încât copilul să nu resimtă anxietate în legătură cu acest aspect al activității. Copiii care sunt deosebit de rezistenți sau ezitanți pot răspunde bine la o poveste de tipul completează-spațiile-goale, în care terapeutul dezvoltă cursul poveștii pe baza problemelor sau preocupărilor copilului. Terapeutul începe propoziția în fiecare cadru și cere copilului să completeze spațiile goale. Urmează un exemplu.

Copilul are 11 ani, este hărțuit de bătași și temător, fiind în primul an de gimnaziu.

Cadrul 1: Emisiunea lui Andy.

Cadrul 2: Doamnelor și domnilor, bun venit la Emisiunea lui Andy! În ediția din această seară, Andy face o călătorie pe o planetă îndepărtată necunoscută, unde întâlnește niște extraterestri ciudați, mai mari și mai puternici decât el.

Cadrul 3: Extraterestrii îi fură curajul lui Andy, iar Andy se simte foarte nefericit.

Cadrul 4: Andy și-ar dori să-i poată distruge pe extraterestri, dar este prea speriat.

Cadrul 5: Așa că el le spune cu glas tare extraterestrilor „Plecați și lăsați-mă în pace!!”

Cadrul 6: În cele din urmă, câțiva dintre extraterestri încep să fie prietenoși cu el și îi trimit pe extraterestrii cei răi pe o altă planetă.

Cadrul 7: Urmăriți-ne și săptămâna următoare, când Andy îl învinge pe regele maimuțelor.

Când povestea este încheiată, terapeutul poate dori să-i ofere copilului interpretări sau se poate focaliza pe răspunsul emoțional al copilului la poveste. Povestile pot fi folosite și ca bază pentru jocurile de rol, și pot implica înregistrarea audio sau video.

APLICARE

Am descoperit că tehnica scenariilor de emisiuni TV este eficientă atât la copiii mai mici, cât și la adolescenți. Adolescenții sunt mai dispuși să se angajeze în acest tip de activitate decât în alte tehnici ale terapiei prin joc pe care le-ar putea percepe drept prea copilărești. Atât copiii mai mici, cât și cei mai mari par să se conecteze rapid la tema televizorului. Deși „Emisiunea“ este o tehnică amuzantă și utilă pentru majoritatea copiilor, ea este valoroasă în mod special pentru acei copii care au trecut printr-o formă de traumă sau care sunt deosebit de rezistenți la tratament. Ea oferă distanța emoțională necesară sporirii stării de confort și a stabilirii încrederii, simultan cu propunerea unui format oarecum structural și delimitat, ce duce la sporirea sentimentului de siguranță și securitate.

3. NOUL CĂMIN AL CANARULUI CANDIE: O INTERVENȚIE BIBLIOTERAPEUTICĂ PENTRU COPIII DIN CENTRELE DE OCROTIRE, CENTRELE DE TRATAMENT ȘI ADĂPOSTURI

Jeanine Austin



INTRODUCERE

Am dezvoltat această tehnică pentru că am descoperit goluri în literatura de specialitate dedicată terapiei prin joc cu copiii din centrele de ocrotire socială, centrele de tratament și adăposturi — adesea o populație trecută cu vederea. Cu siguranță, în aceste tipuri de instituții sunt mai puțini copii abandonați decât în familiile sociale. Dat fiind că problemele din sistemul de plasament familial sunt atât de diferite de cele din centrele de ocrotire, centrele de tratament și adăposturi, această tehnică abordează caracteristicile specifice acestora din urmă, chiar dacă mulți copii din aceste instituții au